

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010036
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3512010036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému R. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 21. novembra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 16. augusta 2018, sp.zn.1T/14/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný R. U. sa o d s u d z u j e podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 17.8.2011, právoplatný dňa 17.8.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. augusta 2018, sp.zn.1T/14/2012 bol obžalovaný R. U. pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k.1T/14/2012-708 zo dňa 08.12.2016, právoplatného vo výroku o vine dňa 03.04.2014, ktorým bol uznaný za vinného v skutku v bode I. z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a v skutku v bode II. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

X.A. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s R. U., po predchádzajúcej dohode dňa 16.03.2011 vykonali krádež vlámaním na celooplotený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. T. č. 9, H. Z. nad N., v tom čase neobývateľný, a to tým spôsobom, že A. Z. prinesenými nožnicami tzv. pákovkami, prestrihol reťaz zabezpečujúcu vstupnú bránu proti otvoreniu na pozemok, R. U. dával pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne A. Z. vošiel na pozemok rodinného domu, pripravil príviesny vozík za motorové vozidlo čiernej farby s hnedými bočnicami, EČV: H. XXXYA,

na tento vozík naložil A. Z. kolesovú káru šedej farby, 34 ks strešných krytín plechu, spoločnými silami odtiahli prívesný vozík na Ul. C. v H. Z. nad N. ku garážam, po čom R. U. odišiel domov, avšak A. Z. sa vrátil na Ul. T. č. X v H. Z. nad N., opätovne vošiel na pozemok, odkiaľ odcudzil 1 ks zverák modrý vodárenský, 1 ks zverák červený, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4x2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, uvedené veci z miesta sám odniesol, pričom R. U. dňa 17.03.2011 na jeho občiansky preukaz odovzdal do zberných surovín NOVOKOV s.r.o., so sídlom H., IČO: XX XXX XXX, 34 ks odcudzeného krytinového plechu a dvojkoľosový vozík šedej farby kára za sumu 35,85 Eur, následne prípojný vozík k motorovému vozidlu po odmontovaní EČV odpredali spoločne ďalšej osobe za sumu 130,- Eur, a tej istej osobe odpredali obaja spoločne 2 ks zverákov, pričom takto získané finančné prostriedky si A. Z. a R. U. rozdelili medzi seba a použili pre vlastnú potrebu, avšak odcudzené veci, ktoré odcudzil A. Z. sám, a to 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10m, 3 ks plynové malé mosadzné ventily, 1 ks sekera so železnou rúčkou, elektrický kábel o dĺžke 15 m 4 x 2,5mm čiernej farby elektrický kábel o dĺžke 10 m, 3 ks odpredal A. Z. sám a tieto finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. kpt. H. č. XXX/X, H. Z. nad N., spôsobili škodu krádežou vo výške 700,- Eur a poškodením vo výške 50,- Eur, následne

M. Z., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, spoločne s R. U. po predchádzajúcej dohode dňa 16.03.2011 v čase o 15.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplostený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. T. č. 9, H. Z. nad N., v tom čase neobývateľný, a to tým spôsobom, že obaja preskočili plot pozemku o výške 2 m, vnikli na pozemok, prešli obaja do zadnej časti, následne na káricku s drevenou plošinou naložili 30 ks hliníkovej strešnej krytiny o veľkosti 30 x 80 cm, 3 ks mosadzných plynových ventilov, ďalej elektrický kábel čiernej farby o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15m, následne R. U. preskočil plot na stranu ulice, M. Z. mu cez plot podal káricku, postupne mu podal 30 ks plechov strešnej krytiny, 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a druhý o dĺžke 15 m, sám M. Z. preskočil z pozemku na ulicu, spoločne naložili plechy na káricku a 3 ks plynových ventilov a elektrický kábel o dĺžke 10 m a o dĺžke 15 m, takto naloženú káricku odtlačili do zberných surovín NOVOKOV s.r.o., so sídlom H. Z. nad N., IČO: XX XXX XXX, kde 34 ks odcudzeného krytinového plechu, 3 ks plynových ventilov a dvojkoľosový vozík šedej farby - kára odpredali v týchto zberných surovinách za sumu 35,85 Eur, elektrický kábel vypálili a vnútorné drôty káblu taktiež odpredali do zberných surovín, pričom získané finančné prostriedky si rozdelili a použili pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. kpt. H. č. XXX/X, H. Z. nad N., spôsobili škodu krádežou vo výške 296,- Eur, následne

M. Z. spoločne s A. Z. a R. U., po predchádzajúcej dohode dňa 18.03.2011 v čase o 20.00 hod. vykonali krádež vlámaním na celooplostený pozemok rodinného domu v rekonštrukcii na Ul. T. č. 9, H. Z. nad N., v tom čase neobývateľný, a to tým spôsobom, že A. Z. preskočil oplotenie rodinného domu, vnikol na pozemok, kde vzal kliešte cvikačky, prestrihol na bráne reťaz s visiacim zámkom, bránu otvoril, pričom M. Z. a R. U. dávali pozor na uvedenej ulici, aby A. Z. pri tomto nikto nevyrušil, následne po otvorení brány A. Z. vytiahol prívesný vozík čiernej farby s EČV: H. XXXYA k bráne, následne na to mu M. Z. spoločne s R. U. pomohli ťahať uvedený prívesný vozík, tento odtlačili po miestnej komunikácii až na Ul. T., k miestnym garážam, kde A. Z. vyťhol EČV: H.-XXXYA zo zadnej časti prívesného vozíka, túto ohol a vyhodil na garáž na Ul. T. na rovnú strechu garáže, následne prívesný vozík odpredal A. Z. a R. U. ďalšej osobe za sumu 50,- Eur, pričom R. U. a A. Z. si rozdelili takto získané finančné prostriedky medzi seba a použili peniaze pre vlastnú potrebu, čím poškodenému P. M. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. kpt. H. č. XXX/X, H. Z. nad N., spôsobili škodu krádežou vo výške 350,- Eur;

2. Z. D., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, a obžalovaný R. U. po vzájomnej dohode v čase približne o 22:00 hod. dňa 15.04.2011 v H. Z. nad N. na Ul. M., v mieste nachádzajúcom sa oproti stanovisku taxi služby, pokrikovaním žiadali, aby im poškodený Z. E., nar. XX.XX.XXXX v Z., dal peniaze, cigarety, keď im na ich žiadosť poškodený Z. E. požadované veci nevydal, Z. D. mu prikázal, aby im dal bližšie nešpecifikovaný obnos peňazí, pričom R. U. hrozil poškodenému Z. E. s doposiaľ bližšie nezistenou pištoľou, že pokiaľ im tento nedá peniaze, rozstrieľa mu kolená, po tomto Z. E. pod uvedenými hrozbami vydal Z. D. a R. U. igelitovú tašku s nákupom potravín a okuliare,

odsúdený podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. I/, § 37 písm. h/,m/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.

zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, právoplatný dňa 17.08.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd zároveň rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por., že obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému P. M. Z. škodu vo výške 59,-Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného P. M. Z. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol predovšetkým neprimeranosť uloženého trestu. Poukázal na to, že uložený trest je vo vzťahu k osobe páchatel'a príliš mierny. Prokurátor poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol 12-krát súdne trestaný, pričom už v minulosti sa dopustil viacerých lúpeží. Nie je preto podľa názoru prokurátora možné očakávať, že trest odňatia slobody znížený na 40 mesiacov, ktorý je dokonca súhrnným trestom a ruší predchádzajúce odsúdenie na 6 mesiacov bude dostatočným na ochranu spoločnosti pred páchatel'om alebo na jeho prevýchovu. Už len základná trestná sadzba za predmetný trestný čin predstavuje 7 až 12 rokov. U obžalovaného boli dokonca zistené viaceré príťažujúce okolnosti, ktoré sú v prevahe nad okolnosťami poľahčujúcimi. Prokurátor ďalej uviedol, že odsúdený sa aj po spáchaní tohto skutku preukázateľne dopustil ďalších trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Je síce pravdou, že dĺžka konania, ako aj samotné vyhlásenie viny obžalovaným teoreticky zakladajú čiastočne možnosť na zníženie trestu, avšak podľa názoru prokurátora i tak v danom prípade došlo až k neúmernej úprave trestnej sadzby. V podstate s výnimkou dvoch vyššie uvedených skutočností sú u obžalovaného prítomné len samé negatívne okolnosti, spočívajúce najmä v jeho kriminálnej minulosti obsahujúcej aj viaceré lúpeže, ktoré jasne dokazujú, že doposiaľ vykonané tresty ani odsúdenia na neho nemali žiaden výchovný vplyv. Prokurátor poukázal zároveň aj na závažnosť konania páchatel'a, keď hrozil poškodenému pištoľou v úmysle zmocniť sa peňazí. Mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v kombinácii s ďalším mimoriadnym znížením podľa § 39 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. u obžalovaného U. preto považuje za rozporné so záujmom spoločnosti na riadnom potrestaní páchatel'a a zabezpečení ochrany spoločnosti. Zároveň prokurátor poukázal na to, že podľa § 37 ods. 7 Tr. zák. sa ustanovenia ods. 4 až 6 § 38 nepoužijú, ak sa ukladá súhrnný trest a aplikuje sa tzv. asperačná zásada, pričom použitie týchto ustanovení a asperačnej zásady by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Prokurátor má za to, že vzhľadom na zmenu § 42 ods. 2 Tr. zák. už asperačná zásada spôsobuje len zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody, avšak dolná hranica ostane na úrovni zákonnej trestnej sadzby. Aplikácia ustanovenia § 38 ods. 4, či 5 Tr. zák. by preto nebola pre páchatel'a neprimerane prísna, nakoľko aplikácia asperačnej zásady mu v podstate nijako reálne neovplyvní dĺžku jeho trestu. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a obžalovanému uložil podľa § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/, h/, § 36 písm. l/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby. Súčasne prokurátor podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. navrhol obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný R. U. prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že obžalovaný považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné a trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov za primeraný. Obžalovaný má za to, že okresný súd pri ukladaní trestu postupoval správne, keď neaplikoval pri úvahách o druhu a výmere trestu ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., ani ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák., a to z toho dôvodu, že použil tzv. asperačnú zásadu a zároveň správne na posudzovaný prípad aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný vzhľadom k týmto skutočnostiam navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu v celom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom písomných dôvodov odvolania.

Obžalovaný R. U. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd podané odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 21. novembra 2018 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 24. septembra 2018, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd po doplnení dokazovania v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.09.2017, sp.zn.3To/64/2017, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste, ktorým uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a je neprimerane mierny.

Obžalovaný R. U. bol v skutku v bode I. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v skutku v bode II. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom za prísnejší z nich v ustanovení § 188 ods. 2 Tr. zák. je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 7 až 12 rokov.

Vzhľadom na povahu a závažnosť uvedených trestných činov, no najmä vzhľadom na okolnosti negatívne charakterizujúce osobu obžalovaného ako páchatela a možností jeho nápravy je podľa záveru odvolacieho súdu súhrnný trest uložený obžalovanému okresným súdom, trestom neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t. j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov. Odvolací súd dospel k záveru, že súhrnný trest uložený obžalovanému R. U. okresným súdom nie je v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu, odvolací súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný R. U. bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný a bolo na neho pôsobené podmienečnými aj nepodmienečnými trestami. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.1T/241/17 zo dňa 27.12.2017 (právoplatným dňa 29.12.2017) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne so zaradeným do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 19.08.1994, sp.zn.2T/250/1994 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.10.1994, sp.zn.2To/304/1994 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a iné, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov nepodmienečne. Uvedené odsúdenie má obžalovaný podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. zahladené (viď. uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.08.2017, č.k.1Nt/2/2017-28). Taktiež z odpisu z registra trestov na obžalovaného a zo spisu Krajského súdu v

Trenčine sp.zn.2Ntc/6/2009 vyplýva, že obžalovaný R. U. bol rozsudkom Okresného súdu v Táboře zo dňa 10.12.2008, č.k.1T/97/2008-162 uznaný za vinného z trestných činov šoférovania motorového vozidla bez vodičského oprávnenia podľa § 180d Tr. zák., ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na štyri roky, trest vyhostenia na štyri roky a povinnosť nahradiť škodu. Krajský súd v Trenčine rozsudkom zo dňa 26.11.2009, č.k.2Ntc/6/2009-19 uznal predmetný rozsudok na území Slovenskej republiky a tento nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2010. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu okresný súd nesprávne ustálil, že je zahladené. Odvolací súd ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. však v danej veci neaplikoval, keďže tomuto bráni ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. a súčasne zo skutkových zistení obžaloby vyplýva, že v nich absentuje uvedenie nezahladeného odsúdenia pre trestný čin lúpeže.

Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák.

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t. j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Z oboznámeného trestného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/90/2011 odvolací súd zistil, že obžalovaný R. U. bol rozsudkom zo dňa 17.08.2011, č.k.2T/90/2011-102 uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.08.2011. V súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. V predmetnej trestnej veci bolo zistené, že rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k.2T/90/2011-102 bol vyhlásený dňa 17.08.2011, pričom skutky v predmetnej veci spáchal dňa 16.03.2011, 18.03.2011 a dňa 15.04.2011 (skôr ako bol vyhlásený uvedený rozsudok), preto boli podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. u obžalovaného splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn.2T/90/2011 a v predmetnej veci. Zároveň bolo potrebné v predmetnej trestnej veci aplikovať ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., tzv. asperačnú zásadu, keďže odvolací súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody obžalovanému za viac úmyselných trestných činov (3 trestné činy), z ktorých jeden je zločinom a dva sú prečiny, spáchaných viacerými skutkami (3 skutkami). Po zákonnej úprave trestnej sadzby (§ 188 ods. 2 Tr. zák.) s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. trestná sadzba predstavuje výmeru 7 rokov až 13 rokov a 8 mesiacov (12 rokov - 7 rokov = 5 rokov; 1/3 z 5 rokov = 1 rok 8 mesiacov; 12 rokov + 1 rok 8 mesiacov=13 rokov a 8 mesiacov).

Odvolací súd ďalej zistil, že v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky aj neprimeranú dĺžku trestného konania je potrebné premietnuť do druhu a výmery trestu, pričom táto zakladá i dôvod na mimoriadne zníženie trestu aplikovaním § 39 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci prebiehalo trestné konanie neprimerane dlho, nakoľko obžaloba bola na okresný súd podaná dňa 30.01.2012, obžalovaný R. U. vyhlásil vinu dňa 03.04.2014 a okresný súd rozhodol prvým rozsudkom až dňa 08.12.2016, následne po zrušení tohto odvolacím súdom, okresný súd rozhodol dňa 16.08.2018.

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému R. U. uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Takto stanovený súhrnný trest podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcich z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného, jeho sklonom k páchaniu trestnej činnosti a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Zároveň odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn.2T/90/2011 zo dňa 17.08.2011, právoplatný dňa 17.08.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.